

Folketingets Social- og Ældreudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sm@sm.dk
www.sm.dk

Sagsnr.
2021 - 3627

Doknr.
419387

Dato
21-05-2021

Folketingets Social- og Ældreudvalg har d. 23. april 2021 stillet følgende spørgsmål nr. 539 (alm. del) til social- og ældreministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DF).

Spørgsmål nr. 539:

"Vil ministeren redegøre for, hvad ministeren helt konkret har gjort for at stoppe uværdige stopursmetoder i udmålingen af hjælp til borgere med funktionsnedsættelser, herunder om ministeren har skrevet et hyrdebrev til kommunerne om at anvende mindre indgribende metoder, som man i følge reglerne skal?"

Svar:

Jeg har senest på samrådet om observationer i hjemmet den 22. april 2021 gjort det helt klart, at kommunerne grundlæggende skal behandle borgerne ordentligt og respektfuldt, og at observationer skal gennemføres med en grundlæggende respekt for den enkeltes værdighed og ret til privatliv. Endvidere har jeg flere gange sagt, at det ikke må være et stopur, der afgør, hvilken hjælp den enkelte borger får.

Jeg har ligeledes gentagne gange understreget, at observationer, der har karakter af snagen i en borgers private forhold, og som ikke har betydning for vurdering af hjælpebehovet, ikke hører nogen steder hjemme, og de skal derfor stoppes straks.

Omvendt er der, som jeg ligeledes tidligere har redegjort for, ikke noget lovgivningsmæssigt til hinder for brug af observationer under nogle nærmere angivne rammer, herunder et nødvendigheds- og et proportionalitetskrav.

I det lys er det min opfattelse, at der er behov for mere viden, før der handles. Jeg ser derfor den undersøgelse fra Ankestyrelsen, som jeg har igangsat, som et nødvendigt første skridt i forhold til at få belyst omfanget af brugen af observationer og baggrunden for, at kommunerne tilsyneladende i stigende grad anvender dette redskab i sagsoplysningen.

Jeg vil derfor ikke lægge mig fast på nogen løsninger, før resultaterne af undersøgelsen foreligger. Men omvendt udelukker jeg heller ikke nogen handlemuligheder på nuværende tidspunkt, for jeg er enig i, at der er behov for at følge op på de problemer, der måtte være omkring brug af observationer.

Derfor vil jeg også være åben for at se på forskellige veje til at understøtte, at vurderingen af hjælpebehovet hos borgeren altid sker med respekt for det enkelte menneske, og jeg har allerede rejst spørgsmålet om brug af observationer i partnerskabet om tillid og retssikkerhed på handicapområdet for at få deres input.

Med venlig hilsen
Astrid Krag